

Sisällys

Lukijalle – Tea Palmu	3
”Viisi vuotta - eikä suotta!” – Heikki Varis	4
Sándor Karácsonyin ”Unkarilainen kasvatus” – György Kádár	5
Suomen musiikkikasvatuksesta unkarilaisen musiikintutkijan näkemyksenä	8
1. Kasvatus	9
MUTESin ja Suomen Kodály-Seuran hallitus tapasivat – Matti Koivisto	13
Mikä on MUTES ry? – Ulrika Kauniskangas	13
Levyarvostelu – György Kádár	15
Lenke Erdélyi Rauhala 90 vuotta – Sinikka Pohjola	16
XV Kodály-viikko – Sinikka Pohjola ja Matti Koivisto	17
Unkarin kansallispäivää vietettiin Järvenpäässä – Matti Koivisto	20
Odotettu Bo Aurehlin kuorokurssi - Matti Järvinen	20
Kodály-kurssi Unkarissa	22
Onnittelemme tri Géza Szilvayta -	23
Kodály-Seuran hallitus 2003-2004	24
Nuottisivut	24

Lukijalle

Uusi vuosi on jo pitkällä, samoin kevät, ainakin eteläisessä Suomessa. Tammikuussa SKS:n ja MUTES ry:n hallitukset kokoontuivat yhteen miettimään seurojen välistä yhteistyötä. Musiikilliset intressit ovat pitkälti samat ja jäsenistöstäkin löytyy yhteistä väkeä. Mietimme molempiin yhdistyksiin kuuluville alennuksia jäsenmaksuihin, kirjoittamista toistemme jäsenlehtiin, yhteistä tiedottamista, koulutussuunnittelua jne. Mitään radikaalia emme päättäneet, mutta ajatus aktiivisemmasta yhteistyöstä ja synergiaetujen laajemmasta käyttämisestä sai kannatusta. Käykääpä katsomassa MUTES ry:n kotisivuja osoitteessa www.mutesry.cjb.net

Viime lehdessä mainittu kuorodemonstraatio toteutuu 11.-12.9.2004. Paikkana on Espoon Leppävaaran liikekeskuksen Sellon yhteydessä toimivan Musiikkiopisto Juvenalian tilat ja kohderyhmänä kuoronjohtajat, varajohtajat sekä uusia virikkeitä ja haasteita etsivät kuorolaiset. Kurssin vetäjänä on musiikinopettaja, kuoronjohtaja Bo Aurehl Ruotsista. Katso ohjelma ja tarkemmat tiedot lehdestämme.

Suomen Kodály-Seura ry:n vuosikokous pidettiin 7.2.2004 Unkarin Kulttuuri- ja Tiedekeskuksessa. Pienet muutokset hallituksessa ovat luettavissa lehden etukannesta. Kiitos kaikille vuosikokoukseen osallistuneille, erityiskiitokset Csaba Szilvaylle ja lahjakkaille espoolaisen Musiikkiopisto Juvenalian taiteilijoille!
Aurinkoista kevättä jokaiselle lukijallemme!

Tea Palmu

"Viisi vuotta - eikä suotta!"

Osuvan otsikon riimitteli yksi viidesluokkalaisten vanhemmista. Aloittaessamme Géza Szilvayn kanssa Itä-Helsingin musiikkikoulun suunnittelun unelmoimme tänään nähtävistä loistavista tuloksista. Edessä odotti kuitenkin vaikeuksia, joista yllätyimme, mutta emme perääntyneet. Viiden kouluvuoden jälkeen tiedämme, että uuden kokeilukoulun perustaminen vaatii paljon työtä, kärsivällisyyttä, kokemusta, taitoa, kampanjointia, yhteistyötä. Hanke on menestynyt, koska koko ajan on tullut innokkaita vastuunkantajia mukaan: opettajia, vanhempia, yhteistyökumppaneita, päättäjiä, yhteisöjä, ystäviä. Yhteinen tiemme on ollut ruusuinen ja risuinen.

Koulun käynnistyminen ajoittui yleismaailmallisen taloustaantumien alkuun ja tämä pitkään jatkunut laskukausi on ollut ajoittain hermoja raastavaa. Kuitenkin oppilaittemme onnellisuus, menestys ja taito on siivittänyt päätöksentekoa. Vanhempien tuki, yhteishenki ja työpanos on ollut vertaansa vailla. Aktiiviset, taitavat, Colourstrings-filosofiaan perehtyneet musiikinopettajat sekä koululle omistautuneet luokanopettajat ovat varmistaneet menestyksen.

Roihuvuoren koulu on ponnistellut ihailtavan kollegiaalisesti. Olemme olleet kehityksen kärjessä monella alueella. Konseptimme on alusta alkaen perustunut lasten järkevään ajankäyttöön, koulutyön ja harrastuksen yhdistämiseen sekä musiikin motivoivaan vaikutukseen kouluaineissa. Oppilaamme harjoittavat soittoa koulupäivän aikana ja vanhemmat ovat järjestäneet iltapäivähoidon, kokonaiskoulupäivän. Koulutilamme ovat käytössä aamusta iltaan kello 8-21. Ryhmäopetus on soittotaidon lisäksi kehittämässä sosiaalisuutta ja motivaatiota. Vuodet ovat olleet raskaita, mutta antoisia. Lasten onni ja menestyminen ovat antaneet meille voimaa jatkaa, vaikeinakin hetkinä.

Koulun kehittäminen on kesken ja se jatkuu tulevaisuuteen. Kuitenkin jo nyt voidaan todeta, että olemme onnistuneet. Siitä kertovat lasten iloiset silmät ja kasvava joukko ulkomaalaisia vieraita, jotka käyvät ihmettelemässä ja mallia ottamassa. Esikuvamme on vaikuttanut Colourstrings-koulujen syntyyn mm. Itä-Lontooseen ja Itävaltaan. Uskomme positiivisen kehityksen jatkuvan. Tällä kokeilulla on vielä potentiaalia kasvaa ja monipuolistua, sillä hankkeemme on monen menestystekijän summa. Syvin merkitys lienee sillä, miten musiikki vaikuttaa jokaisen pienen ihmistaimen kehittymiseen ja kasvuun ihmiseksi. Tätä kaikkea on vaikea ilmaista - tulkaa katsomaan ja kokemaan!

Heikki Varis

Sándor Karácsonyin ”Unkarilainen kasvatus”

(Artikkeli päättyy tähän VII osaan. Kirjoituksen edelliset osat ovat olleet seuraavissa lehdissä: osa I 2/2000 ja 1/2002, osa II 1/2002, osa III 2/2002 ja 1/2003, osa IV 1/2003, osa V ja VI 2/2003)

*Kirjoituksen on toimittanut 1999 vaasalainen unkarilaissyntyinen musiikkitieteen tohtori György Kádár, joka 1998 väitteli tohtoriksi Jyväskylän Yliopistossa, mistä myös hänen väitöskirjansa on tilattavissa. Väitöskirjan alkusanat ovat lehdes-
sämme 2/2002.*

osa VII

1600-luku ei ole vielä ”vedenjakaja” pelkästään tähän asti käsittelemieni asioiden kannalta. Myös tieteemme viimeiset unkarilaisittain unkarilaiset vuosikymmenet päättyvät Péter Pázmányin (katolinen ajattelija 1600-luvulta, joka tunnetaan myös siitä, että hän hallitsi unkarin kieltä erittäin hyvin) unkarinkielellä kirjoitettuihin teoksiin. Hänen vankoista kansankielen opetuksistaan olisi voinut kehittyä myös unkarilainen tiedekieli, ja se olisi voinut kehittää itsestään unkarilaisen termistön ottaen huomioon sen, että myös János Apácai Cserellä (unkarilainen polyhistori 1600-luvulta) olisi ollut siihen hyvää tahtoa. Puuttui ainoastaan voimaa ja vastakaikua unkarilaisen tieteellisen elämän julkiselta taholta.

Minun oli muistutettava tästä, sillä jälkimmäinen teesi unkarilaisen kasvatuksen unkarilaisperäiseksi muuttamisesta kuuluu puolittain jo tähän. Kasvatus on tehtävä myös tehokkaammaksi, ei ainoastaan unkarilaisemmaksi, eikä se ole mahdollista tukeutumatta 1600-lukuun. Jos otamme askeleen siihen suuntaan, emme tee sitä keinotekoisessa järjestelmässä. Unkarilainen äidinkieli voidaan päivätä vain 1600-luvulta lähtien. Meidän on napitettava auki väärin napitetut liivit viimeistä väärin napitettua nappia myöten ja napitettava ne uudestaan kiinni. Unkarilainen tieteen kieli on mahdollista tehdä unkarilaisemmaksi ja tehokkaammaksi vain lähtemällä Pázmányista. Ymmärrettäköön tämä oikein, sekä unkarilaisemmaksi että tehokkaammaksi lähtien Pázmányista.

Siitä lähtien se olisi mahdollista, jos se olisi mahdollista. Mutta olipa tällainen sillan rakentaminen 1600-luvun puolivälistä yli 1700- ja 1800-lukujen aina 1900-luvun puoliväliin asti kuinka suositeltavaa tahansa, meidän tulee pohtia myös sitä, onko se mahdollista.

Ei, ei se ole mahdollista. Jokaisella aikakaudella on oma sisältönsä, monet sanovat tehtävänsä, ja juuri siksi historiallisia laiminlyöntejä ei voi ”korvata”. Otta-
kaamme jälleen yksi esimerkki. Nyt kun ”toinen ihminen” on ongelma, joka euro-amerikkalaisen kulttuuriyhteisön on ratkaistava, kollektiivista omatuntoamme vai-
vaa sivuteesin muodossa sosiaalinen vastuu. Sen kahtena historiallisena seura-
uksena on toisaalla Pyhän Istuimen julkaisema Quadragesimo anno ja toisaalla –
täysin vastakkaisella puolella – kautta Euroopan uuteen loimuun leimahtanut
luokkataistelu kaikissa niissä paikoissa, joissa sitä ei siihen aikaan tunnettu tai
joissa sitä ei oltu haluttu käydä.

Skandinaviassa, Sveitsissä ja osittain myös Englannissa vallitsee tässä suhteessa suhteellinen rauha. Näissä ihmisyhteisöissä teollisuustyöläisiä pidetään jo porvarillisena ryhmittymänä, ja poliittisen kaksipuoluejärjestelmän puitteissa se on aika-ajoin parlamentissa enemmistönä ollessaan myös hallituskelpoinen. Meillä tilanne on toinen, eikä edellä esitetty kaava ole meillä kokonaisuudessaan sovellettavissa. Kirkollisessa elämässä (sekä katolisessa että protestanttisessa) maallikot työskentelevät sosiaalisen mission muodossa ja puitteissa papin johdolla. Mutta nuorisoa, työläisiä ja taiteilijoita erivärinen ja eri huutolauseita käyttävä vasemmisto yrittää organisoida luokkataistelun.

Kasvatuksesta puheen ollen meidän tulee pedagogisesti tehdä vielä kerran se kysymys, että onko ollenkaan mahdollista 1900-luvun toisella puoliskolla ratkaista tätä historiallista tehtävää, joka meillä on ollut ratkaisematta jo 1880-luvun kolmannelta neljännekseltä asti. (Tähän on liitettävä vielä se valitettava lisäys, että itse asiassa se on ollut meillä ratkaisematta jo 1600-luvun toiselta neljännekseltä asti.)

Vastaus on helpompi kuin voisi kuvitella. Tässä pyrkimyksessä pätee jo elävä, 1900-luvun tai historiallinen, siis kivettynyt periaate. Tässä suhteessa meillä taas on tarkasti mittaava mittayksikkö ja ”askel” -järjestelmä: jo mainitut kehityspsykologiset kategoriat. Kuten näemme, kehittyminen on ajassa portaittainen; lapsuudesta kasvavan lapsuusiän, murrosiän ja nuoruusiän kautta kypsään ikään. Täydellinen taulukko muodostuu seuraavanlaiseksi:

Yhteisöhenkiset kategoriat

kypsällä ihmisellä:	oikeus	taide	tiede	yhteiskunta	uskonto
nuorukaisella:	taistelu	liturgia	dogmi	riitti	skeptisyys
murrosikäisellä:	totemi tabu	erinomaisuus	lupaus	pyhyys	vala kirous
kasvavalla lapsella:	kilpailu	työ	keräily	ryhmä	myytti
lapsella:	leikki	spontaani ilo	jäljittely	ad hoc-seurustelu	satu

Tämä taulukko osoittaa paitsi kehityksen suunnan myös sen, että rappeutumisella, vanhenemisella, muodista pois menolla, hitaalla loppuun kulumisella on sama suunta, mutta sen ennusmerkki on päinvastainen, taantuva. Yksilö ja yhteisö rupeavat vanhenemaan samalla tavalla, heidän liikkeensä tulevat konemaisiksi, heidän muotonsa jäykistyy, sisällyksellinen aines muuttuu huonommaksi, kehittymättömämmäksi ja voimattommaksi. Yhteisön elämässä oikeus muuttuu taisteluksi. Taide koneistuu liturgiseksi pakkotoiminnaksi. Tiede jäykistyy dog-

maattiseksi. Yhteiskunnan aktiivinen toimintajärjestelmä ja passiivinen sopeutuminen tulee arkipäiväisen rituaaliseksi. Uskonnon sijalle tulee hieno epäily tai vähemmän hieno kritiikki. Mutta ei kannata jaaritella, vaan menkäämme tieteen linjaa pitkin loppuun asti. Kun vanhenemisprosessi jatkuu ja henkinen arterioskleroosi on jo pitkälle kehittynyt, säännön vieläkin jäykemmät muodot korvaavat dogmin jäykkyyden. Vieläkin myöhemmin ei sivistyneistöllä enää ole tiedettä, vaan tietojen kokoelma. Tämä on se aste, jolloin tieteilijät viiden - kuuden tieteilijän kirjasta kirjoittavat seitsemännen. Ja matalimmalla tasolla elää enää vain tekninen näppäryys ja jäljittelykyky: tieteilijät eivät ajattele, eivät edes kokoa, vaan he vain apinoivat.

Jos tarkastelemme luokkataisteluun agiteeraavaa joukkoa, on mahdotonta olla näkemättä vanhenemisen masentavaa henkistä tilaa. Heidän kanssaan ei voi keskustella. He eivät vastusta toisenlaista katsomusta tunnustavia enää dogmin jäykkyydellä, vaan suoraan rankaisevalla sanktiolla, joka ei salli säännön vastustamista. Heidän uskonnolliset tarpeensa elävät hartauden tasolla vain valan ja kirouksen dualisuutena. He eivät tunnusta, eivät tarjoa varmuutta, he julistavat kannattajilleen (autos efa), mutta exkommunikoivat vastustajiensa kanssa (anathema sit). Kasvattaja ei voi tehdä muuta kuin kiinnittää kasvattiensa huomion pettäviin merkkeihin ja kehottaa olemaan varovainen. Niin kuin tietty ihottuma tekee todennäköiseksi, että tietty yksilö potee tiettyä tautia, samoin ihmisyyhteisön tiettyjen ryhmäkuntien tietty henkinen suhtautumistapa tekee todennäköiseksi sen, että heidän keskuudessaan on alkanut vanhenemisprosessi, ja tästä johtuen niitten toiminta tuskin voi pysyvästi ja hedelmällisesti tehokasta.

Niinpä olisimmekin hukassa. Eikö meillä todellakaan olisi pakomahdollisuutta enää koskaan eikä kuinkaan? Kas, minun on jälleen otettava seuraava askel luonnollisessa järjestyksessä. Inhimillisesti en näe ratkaisua. Mutta uskon vahvasti transsendenttisen ratkaisun mahdollisuuteen. Hartauden tasolla on mahdollista rakentaa silta 1600-luvun keskivaiheen ja 1900-luvun toisen kolmanneksen välille. *Niin tilanne kuin itse kansakuntammekin on kypsä universaalisen unkarilaisen sielun heräämiseen.*

Emme ole maailmanhistoriassa ilman esimerkkiä. Myös 1600-luvun toinen neljännes on vastaavanlaisen heräämisen tulos. Herääminen alkoi 1500-luvun toisella neljänneksellä ja vaikutti 1600-luvun toiseen neljännekseen asti vaikuttaen koko unkarilaisuuteen vastareformaation antiteesillä. (Péter Pázmány oli jo vastareformaation lahja.) Mutta suomalainen esimerkki on vieläkin selvempi. Suomalaiset joutuivat vuonna 1809 eroon kulttuuriaan lainaavista ruotsalaisista ja joutuivat Venäjän vallan alle. Tälle aikakaudelle osuu Paavo Ruotsalaisen uskonnollinen herätysliike. Kun tämä liike kuin taikinanjuuri tai suola oli läpäissyt suomalaisen kansallisen kehon, valaissut valkeuden lailla siihenastista henkistä pimeyttä, sen jälkeen alkoi autonominen suomalainen kansallinen elämä, mikä vielä nykyäänkin on yksi korkeatasoisimmista yhteiskuntaelämän muodoista koko Euroamerikassa; pienten kansojen joukossa se on epäilemättä kehittynein. Siinä on jo toteutunut kaikki se, josta meillä vasta haaveillaan: ei ole lukutaidottomuutta, on kansankorkeakouluja, on osuustoimintaliike, demokratia, hyvinvointi, kirjallisuus ja taide kansallisine juurineen, kansainvälinen painoarvo ja kunnioitus. Mutta

aluksi ei ollut siinäkään määrin kieltä kuin meillä joskus kaikkein murheellisimpina aikakausina. Suomen kansallislaulun tekijä runoili sen ruotsin kielellä, ja se oli myöhemmin käännettävä suomen kielelle. Sen, että suomalainen ei enää kirjoita eikä puhu ruotsiksi, vaan äidinkielellään, ovat ensimmäiset suomalaispatriootit saaneet aikaan ruotsin kielellä esitetyillä peräänantamattomilla vaatimuksillaan.

Tunnuslause, jonka politiikka on jo kuluttanut loppuun, julistaa itse asiassa suuren totuuden: unkarilaisuuden tulee olla kristillistä, jotta se sitten voi olla unkarilaisittain unkarilaista. Kasvatukseen ei voi olla unkarilaista niin kauan kuin kasvatajat eivät ole kohonneet hartauden tasolle papeiksi, eivätkä ole kasvatustyöhönsä odottaneet ja saaneet Jeesukselta Kristukselta transsendenttistä voimaa omansa lisäksi. Siihen asti kasvatteja ei läpäise rakkaus, amor Christi, ja samalla kertaa genitivus objectivus ja subjectivus, Kristuksen meihin tulviva ja sitten meistä Kristusta kohti pyrkivä rakkaus, joka yhdessä kasvattien hartauden kanssa voi tuottaa kasvatuksen hedelmiä, päivittäistä, jatkuvaa kasvua ad maiorem Dei Gloriam.

György Kádár

suomennos: Sinikka Pohjola ja Väinö Klaus

Suomen musiikkikasvatuksesta unkarilaisen musiikin- tutkijan näkemyksenä

Uusi jatkosarja käsittelee unkarilaissyntyisen György Kádárin tutkimuksista suomalaisen musiikinopetuksesta. Vaasassa Onkilahden koulussa musiikkiluokanopettajan työn ohella Györgyllä on ollut voimia ja intoa kannustaa Suomen musiikinopettajia etsimään oman kansansa musiikinaarteiden joukosta sopivaa opetusmateriaalia työssään. Kodály'n suuri ajatus on musiikinopetuksen lähtökohdan nojautuminen oman kansan musiikkiperintöön. Kodály'n elämäntyö merkitsee Györgyllekin paljon ja on yksi hänen ohjenuoriaan opettajan työssä. Mutta antakaamme Györgylle puheenvuoro.

1. jakso - "Kasvatus"

György Kádár:

Kasvatus, taide, taidekasvatus, musiikkikasvatus Nyky-Suomessa

Hullu soitin: itkee ja hirnuu.¹/Ken lie viinitön – noutaa voi ...² /Tämä musta flyygeli aina soi!³/Sitä sokea soittaja raastaa,/Elämästä sen sävel haastaa -/Tämä musta flyygeli aina

¹ sanatarkkaan: Itkee, hirnuu ja kuhertaa.

soi ...//Pääni suhina, silmäni kyynel,/Pidot piehtarovien halujen –⁴/Tämä flyygeli soittaa kaiken sen!/Sydän hullu sen taipuu mahtiin,⁵/Sydänvereni vuotaa tahtiin/Tämän mustan flyygelin sävelten ... Endre Ady: Musta flyygeli (Toivo Lyyn kääntämänä)

"Hanta, missä sinä olet? Voi, perhana, älä vain tuijota kirjoja ja tunaroi! Piha on täynnä ja sinä vain siel- lä unelmoit ja tulet aina hullummaksi! - Minä vain vetäydyn paperivuoren juurelle kuin Aatami puutarhan puiden väliin kirja kädessä ja katselen pelästyneenä aivan toisenlaista maailmaa, kuin missä äsken olin. Sillä kun uppoudun lukemiseen, olen aivan toisessa paikassa, tekstissä, ja ihmettelen itsekin sitä. Syylli- syyttä tuntien täytyy tunnustaa, että olin unessa, kauniimmassa maailmassa, itse t o t u u d e n s y d ä m e s s ä (G. K.). Joka päivä järkytyn jopa kymmenenkin kertaa siitä, miten olenkaan osannut etäännyttää itseni näin kauas. Tällä tavoin vieraantuneena palaan kotiin työstäkin ja syvästi mietiskellen astelen hiljaa ka- tua pitkin ohi raitiovaunujen, autojen ja jalankulkijoiden niiden kirjojen sumussa, jotka tänään löysin. (Työpaikallaan kirjailija tuhoaa kirjoja työkseen. G. K.) Vien niitä nyt kotiin laukussani ja kuljen uneksen vihreiden valojen ohi huomaamatta niitä, mutta en törmää valaisinpylväisiin enkä ihmisiin. Minä vain kul- jen ja kuljen liasta ja oluesta löyhkäten, mutta hymyilen silti, sillä laukussani on kirjoja, joilta odotan, että illalla saan niistä selville jotain i t s e s t ä n i (G. K.) jotain, mitä en ennen ole tiennyt."

Bohumil Hrabal

"Olen ihmetelty ja värissyt kauhusta Hegelin vuoksi, hänen, joka on opettanut minulle, että ainut asia maailmassa ja jonka vuoksi voi tuntea inhoa, on se, mikä on kalkkeutunutta, kangistunutta, kuolevia muoto- ja, ja että ainutta, mistä voi olla iloinen, on se, etteivät ainoastaan yksittäiset ihmiset, vaan koko yhteiskun- takin pystyy nuortumaan ja pystyy taistelemalla ja uusilla muodoilla saavuttamaan oikeuden inhimilliseen elämään."

Bohumil Hrabal

"Runous puolustaa meitä automatisointia vastaan, ruostetta vastaan, joka uhkaa meidän rakkaudesta ja vihasta, kapinoinnista ja sovinnosta, uskosta ja kielloista muodostuneita kaavojamme"

Roman Jakobson

Musiikinopetuksemme nykyajan pyörteissä

Kun tarkastelemme Suomen nykyisen musiikinopetuksen tilaa, tulee väistämättäkin mie- leen kysymys: Onko hyvinvointiyhteiskuntamme musiikinopetuksen keskeisin ongelma sama kuin muillakin kasvatuksen aloilla: lapset unohtuvat meiltä aikuisilta mutta eivät markkinavoimilta, jotka käyttävät tilannetta hyväkseen sekä koti- että kouluelämässä las- tentarhasta yliopistoon saakka. Kysymys kuulostaa jyrkältä jokaisen vanhemman ja kas- vattajan korvissa, mutta vertailu nykyajan ja entisajan musiikinopetuksen välillä osoittai- si, että kasvatuksen periaatteissa on tapahtunut suuri muutos. (...)

1. Kasvatus

1.1 Kasvattamisen päämääristä

Jokaisessa terveenä syntyneessä lapsessa on synnynnäinen halu kasvaa aikuiseksi. Freud kirjoittaa tästä seuraavin sanoin: *"Lasten leikkejä johdattelevat halut, oikeastaan ainut halu, joka auttaa kasvattamaan lasta, halu: tulla isoksi ja aikuiseksi"*.⁶ Kasvatustyön teh- tävä on auttaa tätä kasvamista ja antaa sille suunta, päämäärä. (...)

² sanatarkkaan: Paetkoon, jolla ei viiniä ole!

³ sanatarkkaan: Tämä on musta flyygeli.

⁴ sanatarkkaan: (Ritari)taistelua käyvien halujeni hautajaispidot.

⁵ sanatarkkaan: Viinin, hullun sydämeni veri. (Vanhassa unkarin kielessä sana *hullu* tarkoitti myös *suurta*. G. K.)

⁶ Freud 1966 s. 213-214

Jos etsitään, mitä yhteistä eri aikakausien kasvatuksen päämäärillä on, voidaan havaita, että pohjimmiltaan kasvatustyö tähtää suvun, kansan ja koko ihmiskunnan ylläpitämiseen ja jatkuvuuteen. Se ei kuitenkaan ole tämän työn keskeisimmäksi ongelmaksi ja voimme tyytyä tässä seuraavaan lyhyeen määritelmään: kasvatuksen päämääränä on saattaa lapset aikuisuuteen ja aikuiseksi puolestaan katsotaan henkilö, joka itsekin pystyy kasvattamaan lapsista aikuisia⁷.

1.2 Nykyaikaisuus kasvatuksessa

Ennen vastuu lapsen kasvatuksesta oli vanhemmilla ja pienillä yhteisöillä. He kasvattivat lapsensa kullekin yhteisölle tyypilliseen tapaan. Nyttemmin vastuu on siirtynyt yhä enemmän julkiselle taholle. Lapsista huolehtivat opetusministeriöt, opetus- ja kasvatustutkimuslaitokset. Kun nykypäiviemme yhteiskunta ei kuitenkaan huolehdi enää kaikista ongelmista esimerkiksi päihteiden käyttö, amerikkalaisen massa- ja väkivaltaviihteen, tietokonepelien tulva, lasten yksinäiset iltapäivät ja koko perheen arvostuksen lasku, vanhempien ja ammattikasvattajien on syytä pohtia myös itse kasvatuksen peruskysymyksiä: mitä on kasvatusta ja onko kasvattaminen ylipäätään mahdollista?

Kun lähestytään kysymystä Suomen näkökulmasta, voidaan alkuun todeta, että suomalainen kasvatustieteellinen ajattelu nojaa Länsi-Euroopassa vallinneeseen käsitykseen ihmisen yksilöllisyydestä. Käsityksen mukaan sekä oppilas että opettaja ovat yksilöitä, joista kokeneempi muo-
vaa kokemattomampaa. Oppilaan oli siis kehittymättömämpänä toteltava opettajaansa ja muovauduttava opettajan haluamaan suuntaan. Tässä näkemyksessä ei ole otettu huomioon sitä, että lapsi on aikuisen tavoin *a u t o n o m i n e n* olento, joka ei ole ainakaan suoranaisesti muovailemista siten, että opettaja tyrkyttää tai pakottaa omaa autonomisuuttaan yli lapsen autonomisuuden. Tämä epäkohta on myöhemmin ollut hyvää maaperää populaarisen ja lyhytnäköisen vapaan kasvatuksen suuntaukselle. Psykologian, antropologian ja pedagogiikan tieteellinen kehitys on kulkenut kuitenkin toista tietä. Kun eri tieteidenaloilla huomattiin ihmisen *y h t e i s ö l l i n e n* ulottuvuus, syntyi uusia psykologian haaroja, esim. kansanpsykologia (Wundt) ja sosiaalipsykologia.

Sándor Karácsony, unkarilainen filosofi, joka nuorena kuunteli Wundtin luentoja, erotteli ja käsittelee kaikki kasvatuksen alat — kuten hän sanoi vielä aikanaan 30-luvun alussa — yhteisöllishenkkiopilliselta kannalta. Hän erotti ihmisessä toimivan yksilöhengen ja yhteisöhengen: *"Jos ihminen eläisi maailmassa yksikseen, hänellä voisi olla nälän tunne, muttei omaisuuden tunnetta, hänellä voisi olla mielihyvän tunne, muttei t a i d e n a u t i n n o n tunnetta. Hänellä olisi mielikuvia, muttei kieltä, hänellä olisi aikeita, tekoja, mutta ei yhteiskunnallisia gestioita (= eleitä). Hänellä voisi olla uskomuksia, muttei uskontoa."*⁸

Toisin sanoen oikeus, taide, kieli, yhteiskunta ja uskonto ovat kaikki yksilön yhteisöllishenkkiä funktioita eli sellaisia, jotka ovat toisista ihmisistä riippuvaisia. Kasvatustieteessä ymmärrettiin Karácsonyn myötä, ettei yksilön kasvattaminen suorana toimintana toisen yksilön autonomian tyrkyttämisellä ole mahdollista. Kasvatettava on itsekin autonominen olento; häneen on mahdollista vaikuttaa vain äsken lueteltujen yhteisöllishenkisten funktioiden kautta. Yksilöä ei siis voida kasvattaa tiukan autoritäärisesti, vaan yhdes-

⁷ Käräjämäki 1996

⁸ Karácsony 1938 XII-XIII.

sä kasvatettavan kanssa. Tämä vaatii niin kasvattajaa kuin kasvatettavaakin luopumaan osasta omaa autonomisuuttaan. Tällainen kasvatustapa vaatii, että kasvatettavalle muodostuu edellä mainitut henkiset funktiot, sillä vain niiden avulla yksilöön voidaan vaikuttaa, siis kasvattaa.

Korostan jo tässä vaiheessa, että tämäntapainen oppilaan autonomisuuden ankara huomioiminen ei ole lähelläkään sitä, mitä vapaa kasvatustapa tarkoittaa. Vapaassa kasvatuksessa lapsi saa tehdä mitä haluaa. Karácsonyn mukaan aikuisen (kasvattajan) on oltava lapsen kehitysvaihetta edellä. Esimerkiksi tekniikan tasolle juurtuneella henkilöllä, joka ei ole mistään muusta kiinnostunut kuin postimerkeistä tai junaratojen rakentamisesta, ei ole edellytyksiä tempaista lasta korkeammalle kehitystasolle, esimerkiksi oikeuden tasolle, jossa lapsen on pohdittava, miten sovittaa yhteen oman ja muiden ihmisten elämän henkiset ja ruumiilliset tarpeet. Oikeuden tasolle juurtuneella henkilöllä puolestaan ei ole edellytyksiä tempaista lasta hengelliselle tasolle⁹.

Muun muassa jo näistä syistä oppilaan/kasvatettavan autonomisuuden huomioiminen ei voi merkitä sitä, että kasvatettavalla olisi edellytyksiä päättää kasvatustyön eri vaiheiden sisällöstä, päämäärästä tai menetelmistä.

1.3 Suomalaisuus kasvatuksessa

Samaan aikaan yhteisöllishenkisyyden kanssa suomalais-ugrilainen kansantiede löysi suomensukuisten kansojen kieli-ilmaisista vastaavia piirteitä. Niiden mukaan ihminen yksinään ei ole määriteltävissä ihmiseksi, vain puolikkaaksi ihmiseksi. Vain suomensukuisilla kansoilla on tapana käyttää seuraavanlaisia ilmaisuja: puolisoni, osapuoli, vastapuoli, puoltaa, hyökkäävä puoli, puolustautuva puoli. Marilaiset ja unkarilaiset sanovat rakkaimmilleen: *sydämeni puoli*¹⁰. Ajatus on syvään juurtunut, sillä 5-6 tuhannen vuoden takaiset ilmaisut elävät yhä nykyunkarilaisten ajatuksissa: *feleségem* (= vaimoni), *peres felem* (= vastapuoleni oikeudenkäynnissä), *támadó fél*¹¹ (= hyökkäävä puoli). Edellä mainitun kasvatuksen periaatteen voi suomalaisittain ilmaista: me voimme kasvattaa ainoastaan siten, että olemme oppilaamme kanssa osapuolia. Kasvatustapa on prosessi, jossa kumpikin osapuoli on kiinnostunut samasta asiasta ja jossa opettaja ja oppilas tekevät yhdessä jotain.

Tämän ajattelun mukaan oppilas ja opettaja – jälkimmäinen kehitysasteikossa oppilaansa edellä – ovat osapuolina ollessaan ihmisiä¹², tasavertaisia. Jos toinen on diktaattori ja toi-

⁹ Käräjämäki-Kádár 1996

¹⁰ Esim. ”*Szívemnek fele*” = „sydämeni puoli(sko)”. Móricz s. 300.

¹¹ Lükö 1990

¹² ”*Länsimaalaisetkin ihmiset tietävät, ettei ihminen ole olemassa itsenäisesti, mutta ainoastaan me idän ihmiset tiedämme tarkalleen, että ihminen on yhteydessä toisen kanssa, ja tässä yhteydessä hän on vain toinen osapuoli. Näin me olemme nimitelleet toisiamme muinaisajoista lähtien: felem (= puoliskoni, puoleni). Joka ymmärtää minun sanojani se felel (= vastaa, = antaa puoltaan) minulle, joka tulee seuralaisekseni koko elämäni ajaksi on minun puolisoni, joka väittelee minun kanssani on minun vastapuoleni. Puoliskolleni annan periksi omasta puolestani mielelläni, ja hän tekee samoin minun mielekseni. Ilman sitä ei missään ole ystävyyttä. Mutta ainoastaan me idästä tulleet olemme siitä tehneet lain, kielen lain jo muinaisaikoina ja olemme huolehtineet tästä laista vuosituhansien ajan, sillä suomalais-ugrilaisista kansoista ja samojedeista olemme jo tuhat vuotta sitten erkaantuneet. Mutta samalla tavalla me nimittelemme vieläkin toisiamme. Turkkilaiskan-*

nen alistetussa roolissa, jää äsken mainittu inhimillinen relaatio toteutumatta. Tällöin kasvatustyö ei ole mahdollista ja alistettu kärsii. Hän voi jopa vaurioitua henkisesti. Toisaalta saattaa joskus – joidenkin oppilaiden kohdalla – käydä niinkin, että opettajan rakkaus oppilaita kohtaan hänen väärästä suhtautumistavastaan huolimatta läpäisee, ja oppilas tajuaa opettajan hyvän tarkoituksen – vaikka ei ehkä tietoisesti ja opetustyö tuottaa kuitenkin tuloksia. Tällainen tilanne voi olla kyseessä esimerkiksi silloin kun oppilas tajuaa, että opettaja, joka ei pääse ulos omasta autonomisuutensa eli yksilöytensä kuoresta ja haluaa kasvattaa häntä väkisin, pohjimmiltaan haluaa hänelle sittenkin hyvää, mutta väärällä tavalla.

1.4 Taidekasvatuksen paikka kasvatuksen eri osa-alueilla

Kasvatus, joka lähtee yksilön autonomisuudesta ja pyrkii kasvattamaan sitä hänen yhteisöllishenkisten funktioidensa kautta jakautuu seuraaviin osa-alueisiin: 1. kielellinen kasvatus – yhteisö(llis)hengen tiedollinen toiminta; 2. taidekasvatus – yhteisö(llis)hengen tunteellinen toiminta; 3. yhteiskunta-kasvatus – yhteisö(llis)hengen tahdollinen toiminta; 4. oikeus-kasvatus – yhteisö(llis)hengen elämäntuntemuksellinen toiminta; 5. hengellinen kasvatus – yhteisö(llis)hengen transendenttisten voimien toiminta¹³.

Nämä eri kasvatuksen alueet ovat sidoksissa toisiinsa. Kielellinen kasvatus on näistä merkittävin, sillä se muodostaa pohjan kaikille muille alueille. Ilman sitä mikään muu kasvatus tai myöskään opetuskaan ei ole mahdollista.

2. Taiteesta yleensä

Taiteen olemuksesta on kirjoitettu erittäin paljon. Olkoon tässä siitä Leo Tolstoin antama selonteko: *"Herättää itsessään kerran koettu tunne, ja kun on sen sisällään herättänyt, välittää se liikkeiden, viivojen, värien, äänien, sanoilla ilmaistujen kuvien keinoin siten, että toiset kokevat saman tunteen - sitä on taiteen toimi."*¹⁴

2.1 Taide yhteisöllispsykologisesta näkökulmasta

Taide voidaan määritellä monesta eri näkökulmasta, esimerkiksi pelkästä kommunikaatioteoreettisesta, semioottisesta, psykologisesta jne. Koska taide on kuitenkin perusolemukseltaan yhteisöllispsykologinen ilmiö, yleisintä kuvaa antanee yhteisöllispsykologinen näkökulma, joka — kuten pian näemme — ei sulje pois myöskään edellä mainittuja. Tämä näkökulma on tärkeä myös kasvatuksesta puhuttaessa. Näkökulman mukaan taide on kielen tapaan yhteisöllishenkisiä ilmiöitä. Kieli kuuluu ihmisen älylliseen kun taas taide tunteisiin, tuntemuksiin perustuvaan, intuitiiviseen toimintaan. Mutta kun kieli on

---

soista olemme erkaantuneet jo ehkä kolmekymmentä vuotta sitten, mutta hekin sanovat vieläkin rakkailleen felem.

Nämä yhteiskunnalliset, kielen ja taiteen ominaisuudet eivät pysyneet yllä biologisen materian myötä vaan historian aikana yhteisöllissielullisten kosketusten kautta. Näyttääkin siltä, että materian tapaan sielun ylläpysymisellä on jokin oma lakinsa, joka on käsiteltävissä tieteellisin metodein. Tähän ei ole päässyt vielä kielitiede, eikä Wundtin kansansieluoppi. Vertailevan yhteisösielunopin on luonut S. Karácsony." Lükö 1996.

¹³ Karácsony 1938 XLI

¹⁴ Tolstoi 2000 s. 79

merkkijärjestelmä, joka toimii puhujan ja kuuntelijan välillä, taide (runous, kirjallisuus, kuvaamataide, kirjontataide, musiikki, jne.) on vertauskuvien järjestelmä, symbolijärjestelmä, joka toimii taiteilijan ja yleisönsä välillä.

György Kádár

(Jatkuu seuraavassa numerossa: ”Taide”)

MUTESin ja Suomen Kodály-Seuran hallitus tapasivat

Syksyllä 2003 kokoontuivat kahden paljolti samoja asioita vaalivien seurojen hallitukset yhteiseen neuvonpitoon mahdollisuudesta tehdä yhteistyötä ja välttää päällekkäisyyksiä musiikkikasvatusta koskevissa kysymyksissä. Aluksi päädyttiin siihen, että yhdistykset kertovat toistensa lehdissä toiminnastaan, kuten koulutustilaisuuksista ja tarkoituksistaan vuonna 2004.

Seuraavaksi vaiheeksi kaavailtiin kokeilla yhteisen lehden kokoamista ja näin kustannusten pienentämistä. Jäsenmaksuetu otettaisiin myöhemmin huomioon kuulumisesta molempiin yhdistyksiin. Näin voitaisiin hyödyntää asiasta saatava synergiaetu. Tässä leh-tiasiaassa päätettiin kokoontua uuteen neuvotteluun niin, että se sovitettaisiin hallitusten kokousten yhteyteen ja näin voitaisiin samalla säästää matkakustannuksissa.

Nyt ensi vaiheessa saamme me Kodály-Seuran jäsenet omasta puolestamme tutustua seuraavassa MUTESin puheenjohtajan, Ulrika Kauniskankaan kuvaukseen oman yhdistyksensä toiminnasta. Kodály-Seuran toiminnasta on lupautunut kertomaan puolestaan Béla Tanító MUTESin jäsenille heidän omassa lehdessään. Jo nyt 10-15 % kuuluu molempiin yhdistyksiin.

Matti Koivisto

Mikä on MUTES ry?

Sana MUTES tulee sanoista Musiikinteoria- ja säveltapailupedagogit ja sen virallisena tarkoituksena on ”ylläpitää jatkuvaa sisällöllistä ja menetelmällistä kehittämistyötä musiikin perusteiden [tai yleisemmin: yleisten aineiden] opetuksessa (säveltapailu, musiikinteoria, musiikin historia). Yhdistys pyrkii tukemaan aineiden opettajia heidän työssään ja toimimaan keskusteluforumina, koordinoivana yhteistyöelimenä sekä yhteyksien luojana alan opetusta antavien tahojen ja musiikkialan eri sidosryhmien välillä kansallisesti ja kansainvälisesti.”

Suurin osa tämän hetken varsinaisesta tapahtumisesta liittyy tavalla tai toisella uusiin musiikin perusteiden kurssivaatimuksiin, joiden taustaryhmä MUTES vahvasti on. Useiden vuosien ajan – vuoteen 2003 – silloiset MUTES-hallitukset tekivät uudistuksille pohjatyötä pohtien ja kirjoittaen eri aihealueille mielekkäitä sisältöjä. Suurin muutos entisiin eli vuoden 1982 vaatimuksiin on elävän musiikin harjoitusten painottuminen mekaanisten

teoriaharjoitusten sijaan ja lapsille opetettavan teorian määrän karsiminen. Jos käytetään termiä musiikin tietotaito, nyt painotetaan musiikkitaitoon, vaikka toki oppilaan tietääkin täytyy. Moni pedagogi on ehkä noudattanutkin uusien kurssivaatimusten henkeä jo vuosia. Yksittäisten tahojen toiminta ei silti muuta sitä, että kurssivaatimukset ovat kaivaneet uudistusta.

Suomen musiikkioppilaitosten liiton kokoaman työryhmän (Minna Holkkola, Marja Saarela ja Päivi Vilkki-Suni) viimeisteltävinä olleet kurssivaatimustekstit ovat valmiit. SML julkaisee vaatimukset kotisivuillaan huhtikuussa 2004. (Siihen asti tekstien alkupe- räisäsu on luettavissa MUTESin kotisivuilla, www.mutesry.cjb.net). Viimeistelyjen vaatimusten sisältöön ei ole odotettavissa muita kuin asiaa täydentäviä muutoksia, vaikka tekstien ulkoasu ja rakenne onkin olennaisesti muuttunut. MUTES-hallitus on ottanut yhdeksi tärkeimmistä haasteistaan varmistaa uusien musiikin perusteiden kurssivaatimusten (tiedon ja hengen) tehokas leviäminen musiikin perusteita opettavien keskuuteen.

Pyrimme edistämään uusien vaatimusten käytäntöön siirtämistä ja informaation kulkua mm. seuraavilla tavoilla:

- Uusien vaatimusten mukaisia koulutusmahdollisuuksia mietitään, esim. Muuttuvan musiikinteorian seminaarin yhteyteen. Kouluttajaehdotuksia, myös Kodály-metodologisesti suuntautuneita, otetaan mielellään vastaan.
- Rondo-lehden kanssa neuvotellaan, milloin ja millä tavoin voimme tehdä yhteistyötä kurssivaatimusasiassa. Kohdeyleisö olisi MUTESin jäsenmäärää huomattavasti suurempi..
- Tapio Korpelan ideaa musiikin perusteiden aihepiireihin ja opetukseen liittyvästä tv-visailusta tulee totta. Valtakunnallisen tv-kanavan edustaja on alustavasti ”ostanut” ajatuksen. Suunnittelutyöryhmää kootaan parhaillaan ja tietenkin myös Kodály-seuran edustajat ovat tervetulleita. (Kiinnostuneet: yhteydenotot esim. ulrika.kauniskangas@turunkonservatorio.fi) Toivomme, että visailunkin avulla usein pimentoon jäävä musiikin perusteiden opetus saisi myönteistä huomiota.
- Useat musiikin perusteiden opettajat ovat kaivanneet oppikirjoja, jotka selkeästi liittyisivät uusiin kurssivaatimuksiin. Pertti Juhen ideaa uudesta musiikin perusteiden (esim. perustason alun) oppikirjasta on välitetty eteenpäin. Ajatukseen kuuluu, että projekti voisi tapahtua esim. AMK-tason pääaineisten teoriaopiskelijoiden oppilastyönä, ohjaavien opettajien valvonnassa.

KOULUTUS VUONNA 2003

MUTES ry:n vuosikokouksen yhteydessä 15.3.2003 Erja Joukamo-Ampuja piti esityksen aiheesta ”Vaihtoehto nuottilähtöisyydelle: Rytmia kuulemalla ja tekemällä.”

Lisäksi MUTES ry oli Sibeliuksen Akatemian koulutuskeskuksen sekä sävellyksen ja musiikinteorian osaston kanssa suunnittelemassa Muuttuvan musiikinteorian seminaaria 2003, joka toteutettiin 7.-8.11.2003 Sibeliuksen Akatemian Pitäjänmäen toimitiloissa. Seminaarin aiheina olivat rytmikan opetus kokemalla ja tekemällä (Hanne Jurvanen, Elina Kivelä), säveltapailukonserttien toteuttamisen käytäntö (Mirja Kopra), vapaa säestys ja musiikinteoria (Jyrki Tenni), sävellyksen opettaminen musiikkioppilaitoksissa (Lauri Kilpiö), soitonopetus ja säveltapailu (Markus Utrio) sekä vapaan säestyksen, teorian ja luovuuden integroimisesta (Harri Wessman). MUTES-hallitus oli erityisesti luomassa oppimateriaali-, posterij- ja opetusvinkkinäyttelyä. Oppimateriaalinäyttely keskittyi perus- ja musiikkiopistotason oppikirjoihin sekä laulunuohteihin. Posterinäyttelyn aiheet vaihtelivat ruo-

honjuuritason opetusvinkeistä erilaisiin opetuskokeiluihin. Opetusvinkkinäyttelyn esimerkkejä oli vain vähän, joten sen kehittämistä ideoidaan.

AJANKOHTAISIA TIETOJA MUTES-YHDISTYKSESTÄ

- MUTES-hallituksen jäsenet 2003: Ulrika Kauniskangas (puheenjohtaja), Marja Saarela (varapuheenjohtaja), Tuula Roos (sihteeri), Hanne Jurvanen (rahastonhoitaja), Harri Wessman (kotisivut), Tiina Tamberg ja Päivi Vilkki-Suni. Hallitusjäsenet 2004: Päivi Vilkki-Suni jäi pois hallituksesta ja hänen tilalleen valittiin Kai Pihlström.

- Yhdistyksen jäsenmäärä vuoden 2003 lopussa: 128.

- MUTES-lehdestä ilmestyi kaksi numeroa. Päätoimittaja: Lotta Ilomäki.

- MUTES ry:n kotisivujen osoite: www.mutesry.cjb.net

- Yhdistyksen jäsenmaksu 2004: 25 e, opisk. 20 e.

MUTES ry:ssä olemme iloisia siitä, että Kodály-Seuran kanssa tehtävä entistä aktiivisempi yhteistyö on saanut kiireettömän alun hyvässä yhteisymmärryksessä. Ajatus näinkin samankaltaisten järjestöjen voimien jakamisesta tai yhdistämisestä tuntuu hyvältä sekä käytännön että tunteen tasolla. Uskomme tahollamme, että järjestöillä olisi paljon annettavaa toisilleen.

Ulrika Kauniskangas

Levyarvostelu

Uusi CD Vantaan Musiikkiopiston Laurus-kuorolta - György Kádár

Heidi Harisen johtama Laurus-kuoro on julkaissut äskettäin uuden CD-levyn. Äänitteen nimeksi valittiin Piae Cantiones -kokoelman laulun otsikko Jucundare, jota kuullaan levyllä tunnetun kuoronjohtajan, Kaj-Erik Gustafssonin, sovituksena.

Levy on nautittavaa ja mielenkiintoista kuunneltavaa sekä tavallisen kuuntelijan että musiikkikasvattajan korvin. Sen ohjelmisto on koottu G. Crocen (1557 - 1609) Cantate Domino lukuun ottamatta pelkästään nykyaikaisten säveltäjien ja sovittajien tuotannosta. Silti levyssä on vaihtelua ja kokonaisuutenakin se on hyvä. Osa kappaleista on tutumpia, osa vähän vieraampia. Levyn alun herkempien ja mietiskelevien kappaleiden (Juha Hilanderin E. Leinon runoon säveltämä kappale Nocturne, Kostiaisen Regina Angelorum, suomalaiset ja ruotsalaiset kansanlaulut) jälkeen pompahtaa esiin Mäntyjärven varmaan monille tuttu, taidokkaasti ja rohkeasti laulettu Pseudo-Yoik Lite. Yhtäkkiä olemmekin jo muissa musiikkimaailmoissa (Unkarissa ja Meksikossa) palataksemme jälleen takaisin Suomeen keskiaikaisten, hartaiden Piae Cantiones -laulujen pariin.

Kaikki kappaleet ovat hyvin harjoitettuja sekä taidokkaasti ja puhtaasti laulettuja. Kuorolaiset osaavat laulaa eläytyen, olipa kyse sitten haikailevasta rakkaudesta (Nocturne), lapsensa menettäneestä äidistä (Huuskonen-Kivi: Sydämeni laulu), rajusta tunnelmasta (Pseudo-Yoik Lite), hauskoista tyttöjen juhlista (Magos a rutafa, 3. osa), joulumatkasta (Mäntyjärvi: Kulkijan joululaulu) tai vanhasta polyfonisesta kappaleesta (Cantate Domino).

Tuntuu siltä, että olisi epäoikeudenmukaista muita kappaleita kohtaan nostaa lauluista esiin joku mieleenpainuvimpana, sillä kuoro osaa toteuttaa kaikkien sävelmien tarjoamia ilmaisumahdollisuuksia. Sellaisinaan kaikki ovat yhtä nautittavia. Jos kuitenkin pitäisi mainita joku levyn kappaleista erikseen, niin valitsisin ehkä Nocturnen (en tiedä, voisikohan sen laulaa vielä rauhallisem-

min?), Magos a rutafan, Las Amarillaksen (jossa ehkä taputuksen säätämistä olisi voinut miettiä äänityksen kannalta) tai Piae Cantiones -sarjan. Olisin valinnut mielelläni myös Topcun För dig - laulun, mutta siinä häiritsee se, että kaunis ja selvästi ruotsalainen kansansävelmä saa sävelkielestään poikkeavan, hiukan vieraan sovituksen. Samoin Pseudo-Yoik Lite on äänenmuodostuksen, rytmikkyuden ja puhtauden kannalta erittäin hyvin esitetty, mutta itse en millään osaa kappaleeseen mieltä. Tämä on kuitenkin vain makukysymys. Eihän meidän kaikkien pidä samalla tavalla tuntea.

Ajattelin, että jatkossa, mikäli aika sallii, voitaneen uhrata enemmän aikaa äänenmuodostukseen, jotta kuorolle saataisiin vielä kirkkaampi ja yhtenäisempi sointi.

Heidi Harisen ohjelmavalinta on ollut kuoron tasoa, kokoa ja kuorolaisten ikää ajatellen erittäin vaativa ja sellaisena oikein sopiva. Näin ollen se viittaa ammattitaitoiseen kuoronjohtajaan.

Pidän erittäin hyvänä, että Suomen musiikkiopistoissa on näin tasokkaita kuoroja ja kuorotyöskentelyä. Olen iloinen siitä, että on vielä kuoroja, jotka eivät yritä haalia itselleen huomiota helpoilla tempuilla. Kuoroja, jotka eivät ota ohjelmistoonsa yleisöä koskiskelevia kappaleita, joilla ei ole sen erityisempää taiteellista sanomaa; kuoroja, jotka uskovat taiteeseen, sen sanomaan.

Onnittelen sydämestäni ja toivotan kuorolle hyvää menestystä! Levyä on saatavana Vantaan musiikkiopistosta, puh. 09 8393 5705 /Sari Kaipainen.

Nuorisokuoro Laurus, joht. Heidi Harinen. Julkaisija on Vantaan musiikkiopisto.

György Kádár

Lenke Erdélyi Rauhala Budapestin kodissaan 20.10.2003 (kuvannut Sinikka Pohjola)

Lenke Erdélyi Rauhala 90 vuotta

Suomen Kodály-Seuran perustaja- ja kunniajäsen, musiikkikasvatuksen Kodály-lähettiläs, director musices Lenke Rauhala 90 vuotta 9.3.2004

Lenke Rauhala viettää vanhuudenpäiviään Budapestissa. Viime vuosina hän on oleskellut talvet Budapestissä lähempänä omaisiaan ja kesät Tampereen kodissaan Unkarin kuumuutta paossa. Viime kesänä sai täälläkin hikoilla. Hänen liikkumisensa alkaa olla vaihalloista, mutta 90-vuotias Lenke on henkisesti erittäin vireä ja hyvin kiinnostunut Suomen uutisista.

Siitä on nyt noin kolme vuotta, kun Lenke ojensi minulle maailmankuulun unkarilaisen pianotaiteilijan, György (Georges) Cziffra omaelämäkerran ja innosti minua ryhtymään teoksen suomentamiseen. Kauan kestänyt mielenkiintoinen ja haastava urakka alkaa nyt olla loppusuoralla. Varsinainen käännöstyö on tehty, nyt on lukemisvaihe ja virheitte korjaaminen. Kun soitin Lenkelle hänen syntymäpäivänsä jälkeen, hän kertoi iloisena saamistaan lukuista onnittelutervehdyksistä. Paras syntymäpäivälahja oli kuulemma kuitenkin saada kuulla, että kirjan suomennos alkaa valmistua, ja että monet henkilöt ovat ojentaneet auttavan kätensä, jotta suomenkielisestä painoksesta saataisiin mahdollisimman hyvä.

Tämä muistelmateos on erikoinen seikkailuromaanin ja filosofisen teoksen sekoitus. Kirja ilmestyi alun perin ranskan kielellä taiteilijan traagisesti nuorena kuolleen pojan, György Cziffra juniorin, käänntämänä. Unkarinkielinen painos, josta suomennos on tehty, on laajempi kuin alkuperäinen. Cziffra oli mm. Lisztin oppilaan oppilaana ja kirja sisältää Lisztin mielipiteitä mm. Chopinin musiikista.

Halauksia, pitkää ikää ja sydänlämpöiset onnittelut kunnioitetulle Lenke Rauhalalle kaikkien Kodály-seuralaisten puolesta!

Sinikka Pohjola

XV Kodály-viikko

Mukana seitsemän Helsingin seudun musiikkioppilaitosta

Näitä Kodály-henkisiä konsertteja järjestettiin kahdeksan päivän aikana eri puolilla pääkaupunkiseutua. Konserttien esiintyjät ja yleisö saivat kuulla unkarilaisen prof. István Nyirkosin kertovan Zoltán Kodálysta ja hänen maailmankuulusta musiikinopetusmenetelmästä. Perusasiat ovat selkeät ja yksinkertaiset:

- Laulu on musiikkikasvatuksen perusta. Ensin oman maan yksinkertaiset kansanlaulut yksiäänisesti, myöhemmin kaksiäänisesti, kolmiäänisesti. Sukukansojen ja naapurikansojen kansanlaulut ovat seuraavana vuorossa. Vieraaseen musiikkiin siirrytään vasta, kun oma on opittu hallitsemaan.
- Opitaan kuuntelemaan ja kirjoittamaan musiikkia.
- Opitaan lukemaan nuottikirjoitusta.
- Kuunnellaan taidemusiikkia.
- Soitinopetukseen siirrytään vasta, kun on laulettu ja nuotinlukutaito on opittu.

Kodályn toimesta Unkariin perustettiin peruskoulujen musiikkiluokkia ja musiikkipainotteisia peruskouluja. Alaluokilla oli runsaasti musiikkitunteja, mutta ne vähenivät ylem-

mille luokille tultaessa, niin että kahdeksannella (Unkarissa peruskoulun viimeinen luokka) oli vain yksi musiikkitunti viikossa.

Kun Kodály täytti 70 vuotta, ministeri kysyi häneltä, mitä päiväsankari haluaisi syntymäpäivälahjaksi. Kodály vastasi: "Kahdeksannelle luokalle kaksi musiikkituntia." Hänen toiveensa toteutettiin!

Sinikka Pohjola

9-16.3.2004 vietettiin jo perinteeksi muodostunutta Kodály-viikkoa pääkaupunkiseudulla

Kodály-viikon koordinaattorina toimii Csaba Szilvay

Vahvasti unkarilaista väriä saatiin Kodály-viikon torstai-illan konserttiin Itä-Helsingin Musiikkiopisolla, kun mukana oli Accord Quartet Budapestista ja professori István Nyirkos Debrecenista. Konsertti alkoi, jo usean vuoden ajan Kodály-viikon ohjelmasta vastanneen, Csaba Szilvayn tervetuloivotuksilla, minkä jälkeen Itä-Helsingin Musiikkiopiston yhteydessä toimivan viisiluokkaiseksi muodostuneen musiikkikoulun Soitoniekat-orkesterin esityksillä.

Soitinopetuksen edut näkyivät selvästi, kiitos uuden musiikkiperuskoulun

Johtajana toimi Heidi Viksten ja ensin saatiin kuulla neljä Imre Magyarin sovittamaa unkarilaista kansanlaulua ja toiseksi Béla Bartókin kolme osaa sarjasta Lapsille Leo Weinerin sovittamana. Kiinnostavaa oli huiluryhmän soitto ikään kuin vuoropuheluna jousiorkesterin kanssa. Ottaen huomioon, että soittajat olivat varsin nuoria, epäilytti näin vaikea ohjelmisto, mutta yllättävän hienosti siitä kuitenkin selvittiin. Vuoden kuluttua on mukana kaikki kuusi luokkaa, joten laadun ja soinnin voi olettaa vielä tästäkin paranevan ja voimaa saadaan tarvittaessa lisää.

Uusien soitinryhmien esiintuonti piristi

Jaana Laasosen harjoittama II luokan huiluryhmä esitti Zoltán Kodály'n muistiinmerkitsemää neljä sävelmää; Pentatonisen Kalevalan, Tanssilaulun, marilaisen kansanlaulun Jänis ja koira sekä Bicinia Hungarica-sarjasta sävelmän Lempeys. Nuorten puhaltajien kanssa oli selvästi tehty intensiivistä työtä vajaan kahden vuoden ajan. Pienet sellistit ja hanuristien ryhmä antoivat myös näyttönsä taidoistaan. Kaksi selloa keskustelivat kahdesti. Ensin pienet sellistit ilmeisesti 7-8 vuotiaat Senja Rummukainen ja Levon Babayans soittivat Béla Bartókin Ruthenialaisen tanssin ja loppupuolella konserttia varttuneet Helsingin Juniorijousten Heini Laankoski ja Csilla Szilvay esittivät jo erittäin rutinoituneella taidolla Bartókin ja Kodály'n sovituksia; Suomalais-unkarilaisia kansanlauluja.

Runsas esiintyminen antaa varmuutta

Heini ja Csilla ovat jo vuosia soittaneet Helsingin Juniorijousissa. Sisarukset Ilona Ahlberg, viulu ja Matias Ahlberg, sello esittivät soivan kauniisti viisi osaa László Rossan kolme duoa; suomalaisen, mordvalaisen ja unkarilaisen. Kaikesta näki, että sisarukset ovat soittaneet paljon yhteen. Yhteinen työskentely kävi rutinoituneen helposti. Unohtaa ei

myöskään sovi nuorta huilistia Liisi Järveläistä ja vasenkätistä sellistin alkua Inkeri Kalliota, joista edellinen soitti Pál Járdányi'ta ja jäkimmäinen László Rossaa säestäjänä molemmilla Kaija Hakkila.

István Nyirkos muisteli Kodályn arvokasta ja epätavallista syntymäpäivälahjaa

Suomalaisugrialaisten kielten tutkijana tunnettu kielitieteen tohtori István Nyirkos piti kiintoisan esityksen Unkarin musiikkikasvatuksesta ja Kodályn menetelmän synnystä ja asemasta. Hän korosti Kodályn asemaa musiikkikasvatuksen kehittäjänä ja yliopiston opettajana. Pieniä lapsiahan Kodály ei itse koskaan opettanut, mutta korosti musiikinopetuksen mahdollisimman varhaista aloittamista. Lapsille opetetaankin musiikkia runsaasti peruskoulun alaluokilla, mutta mm. kahdeksannella oli Kodályn murheeksi vain yksi opitunti viikossa. Kodályn täyttäessä 70 vuotta.

Unkarin johtajat kysyivät onnitellessaan, mitä hän haluaisi syntymäpäivälahjakseen. Silloin Kodály muisti tuon puutteen ja sanoi, että jos saisi yhden viikkotunnin lisää kahdeksannelle. Hänen toiveensa toteutui, sillä pian tämän jälkeen asiasta laadittiin lait ja asetukset. Tästä lähtien musiikkitunteja kahdeksannella oli kaksi viikossa. Esitelmöitsijä oli tuonut mukanaan Unkarista lukuisia solmisaatio- ja muita kirjoja, joihin kuulijat saivat tutustua.

Saako Bartók-kvartetti kilpailijan?

Lopuksi korkeatasoinen jousikvartetti soitti Kodályn jousikvartetton nro 2. Kvartetissa soittivat Péter Mezö I viulu, Csongor Veér II viulu, Péter Kondor, alttoviulu ja Mátyás Ölveti, sello. Kvartetti esiintyi myös 15.3.04 Unkarin kansallispäivän tilaisuudessa Järvenpää-talossa. Soittajat opiskelevat Liszt-Akatemiassa samalla vuosikurssilla ja nuorten jousisoittajien yhteissoitto näytti lupaavalta. Kun muisteli Bartók-kvartetia, oli soitossa nyt samanlaatuisia jännitteitä. Mainittakoon, että ensiviulistin Péter Mezön isä László Méző soittaa tuossa maailmankuulussa Bartók-kvartetissa selloa, joten ei se omena taida kovin kauas puusta pudota.

Nyirkos oli perustamassa myös Kodály-kuoroa

Toimiessaan Suomessa lähetystöneuvoksena Nyirkos oli Kodály-seuran jäsen ja Kodálykuoron perustajajäsen kuollessaan kuoron kannatusyhdistyksen johtokuntaan niin kauan kuin hän oli Suomessa. Hän oli mukana myös suunnittelemassa Kodály-viikkojen ohjelmaa yhdessä viikkojen alullepanijan Kallion Musiikkikoulun rehtorin Tauno Lempisen ja Kodály-seuran kanssa viikkojen alkutaipaleella.

Maakuntaan liittyvä perinneruokapäivä

Tauno Lempinen, jonka aloitteesta Kodály-viikot lähtivät käyntiin, oli ideoinut viikon yhteyteen kulloinkin johonkin Suomen maakuntaan liittyvän perinneruokapäivän asian- tuntevine kokkeineen. Tilaisuuteen hän kutsui Kodály-viikon avainhenkilöt, jotka tavalla tai toisella myötävaikuttivat viikon ohjelman valmistumisessa. He vastasivat myös syntyneistä kuluista. Valitettavasti tämän upeasti alkaneen maakuntaperinneruokapäivän vietto hiipui pois ilmeisesti siitä syystä, että se vaati järjestäjältä melkoisia ylimääräisiä voimavaroja.

Matti Koivisto

Unkarin kansallispäivää vietettiin Järvenpäässä

Unkarin kansallispäivää vietettiin Järvenpää-talossa 15.3.04. Juhlallisuudet alkoivat klo 17 talon ylälämpiössä esillä olevan, unkarilaisen kuvanveistäjän Eszter Balásin taidenäyttelyn avauspuheella, jonka piti Unkarin Kulttuuri- ja Tiedekeskuksen johtaja Árpád Jelinke .

Klo 18 alkoi kansallispäivän juhla molempien maiden kansallislauluilla, joissa Järvenpään Mieslaulajat avustivat. Tämän jälkeen muistettiin hetken hiljaisuudella Espanjassa tapahtuneen terroriteon uhrien muistoa.

Järvenpään kaupunginvaltuuston puheenjohtaja Ari Åberg lausui yleisön tervetulleeksi ja vuorostaan ystäväkaupunki Vácin kaupunginjohtaja tri János Bóth toi tervehdyksen Unkarista. Hän muisteli puheessaan Unkarin maaliskuun 1848 vallankumousta sekä tuota ikävää kansannousua 1956.

Suomi-Unkari Seuran puheenjohtaja Jaakko Kuusela toivotti tervehdyksessään kaikki unkarilaiset tervetulleiksi Euroopan Unioniin korostaen tämän olevan meille suomalaisille erittäin mieluisan asian.

Oopperalaulaja Erkki Rajamäki esitti yksinlaulua Pentti Kotirannan säestämänä, minkä jälkeen oli lyhyt ”Ilmaisun lähteillä” -kurssin esitys Balettia käsillä.

Ulkoministeri Erkki Tuomioja piti juhlapuheen, jossa hän korosti tämänvuotisen kansallispäivän erikoisuutta. Onhan Unkari toukokuun 2004 alusta lähtien yksi uusi EU:n jäsenmaa. Hän korosti sitä seikkaa, että vanhoina ystävinä ja kielisukulaisina on helpompi rakentaa yhteistä unionia.

Myös Unkarin tasavallan Suomen suurlähettiläs tri Gábor Zupkó toi esiin unkarilaisia paljon puhuttavan maaliskuun 15. päivän, joka tuo mieleen vuosien 1848 ja 1849 vallankumouksen ja vapaustaistelun. Hän korosti puheessaan sitä, että Unkari on kuulunut Eurooppaan jo yli 1000 vuotta ja liittyy Euroopan Unioniin omilla vahvuuksillaan rikastuttamaan eurooppalaista integraatiota eikä halua olla mikään vapaamatkustaja.

Suurlähettiläs Zupkón puheen jälkeen saatiin kuulla jo Kodály-viikon konserteissa tutuksi tullutta Liszt-Akatemian Accord-jousikvartetia, joka soitti Kodály'n II jousikvartetton. Kvartetissa soittavat Péter Méző, I viulu, Csongor Veér, II viulu, Péter Kondor, alttoviulu ja Matyás Ölveti, sello. Mainittakoon, että tuossa vielä huomattavasti tunnetummassa Bartók-kvartetissa soittaa selloa Péter Mézőn isä, joten perinne kulkee eteenpäin. Onnea Unkarille kansallispäivän merkeissä, mutta voimme myös samalla onnitella uutta Euroopan Unionin jäsenmaata tulevasta jäsenyydestä ja toivottaa se tervetulleeksi unioniperheeseemme.

Matti Koivisto

Odotettu Bo Aurehlin kuorokurssi

Espoolainen Musiikkiopisto Juvenalia, SULASOL ja Suomen Kodály-Seura ry. ovat etsineet jatkoa Ágnes Tóthin 2002 pitämälle paljon virikkeitä antaneelle kuorokurssille. Viime syksynä kamarikuoro Juvenalia Matti Järvisen johdolla konsertoi Ruotsissa ja oli

myös Bo Aurehlin ja hänen kuoronsa vieraana. Siellä syntyi ajatus kuorokurssista, jonka pitäjänä toimisi itse Bo Aurehl, joka tunnetaan kautta maailman taitavana ja idearikkaana kuoronjohtajana ja musiikkipedagogina.

Kurssi toteutuu kaksipäiväisenä 11.-12.9.2004 Espoon uuden kauppakeskus Sellon konserttitalossa Musiikkiopisto Juvenalian tiloissa. Ilmoittautumista varten on valmis lomake sivulla 21 niille, joilla ei ole internetyhteyttä käytössään. Jos nettiyhteys on, ilmoittautuminen käy silloin suoraan netissä klikkaamalla seuraavaa osoitetta: <http://www.juvenalia-kuoro.org/index.php?id=44>

Halukkaille kurssilaisille järjestetään lauantai-illaksi Suomen Kansallisoopperassa balettiesitys erikoishintaan. Kurssille kannattaa ilmoittautua hyvissä ajoin, koska osallistujien määrää saatetaan joutua rajoittamaan.

“Kuka on Bo Aurehl?”, miettii ehkä joku.

Bo Aurehl (Sept 4th 1954) Swedish born Bo Aurehl began his early music studies at the Adolf Fredriks's Music School before studying choral conducting under the guidance of Professor Eric Ericson at the Royal Academy of Music in Stockholm, where he received music teacher and choral pedagogical diploma. In the years 1980, 82, 84, 86 and 99 he attended professor Peter Erdei's intensive choral conducting courses at the International Kodály Seminar, Kecskemét, Hungary.

In 1978 BA was appointed Music Teacher and Choral Conductor in the Adolf Fredriks's Music School. Between 1978 and 1987 he conducted the school's Children's Choir, with which ensemble he recorded Cds, appeared in television and radio programs, and did concert tours. In 1987-88 BA worked as Chorus Master at the Malmö Opera. Bo joined Deutsche Grammophon at Polygram and worked as Label Manager between 1988 and 1993.

Since 1993 BA is working as a Freelancing Music Producer, Music Pedagogue Choral Conductor, Voice Trainer and Conferencier. BA resumed his teaching career in 2001 and 2003 as member of the faculty at the International Kodály Seminars at the Kodály Institute, Kecskemét, Hungary, where he teaches solfège, choral conducting and voice training. BA founded the Swedish Voices Chamber Choir and has been conducting the ensemble since 1988. Their public performances are successful with audiences; they have been giving concerts in Sweden and abroad: Scandinavia, England, Germany, Hungary, USA, China, Hong Kong. The choir has recorded four CDs of which the latest one features the six motets by J.S. Bach. The Swedish Voices Chamber Choir has been serving as the laboratory choir for Péter Erdei's intensive Conducting Master Class held at the Kodály Seminar at the Kodály Institute, Kecskemét, Hungary, since 2001.

MUSIIKKIOPISTO JUVENALIA/SUOMEN KODÁLY-SEURA/SULASOL

OK-OPINTOKESKUS

BO AUREHLIN KUOROKURSSI 11. - 12.9.2004 ESPOOSSA

PAIKKA: MUSIIKKIOPISTO JUVENALIA, Soitoniekanaukio 1B, 02600 Espoo (Kauppakeskus Sellon musiikkitalo, Leppävaara)

OHJAAJA: BO AUREHL (Ruotsi)

Bo Aurehl on ruotsalainen kuoronjohtaja, musiikkikasvattaja ja tuottaja. Hän johtaa v. 1988 perustamaansa Svenska Röster -kuoroa, joka kuuluu Ruotsin ehdottomaan kuoroliittiin. Bo Aurehl toimii kuoronjohdon, säveltapailun ja äänenmuodostuksen opettajana Kansainvälisen Kodály-instituutin kesäkursseilla Unkarin Kecskemétissä. Bo Aurehl

on toiminut myös maineikkaan tukholmalaisen Adolf Fredrikin musiikkiluokkien opettajana.

Kohderyhmä: uusia virikkeitä etsivät laulajat, kuoronjohtajat ja varajohtajat
ILMOITTAUTUMINEN

NIMI _____

LÄHIOSOITE _____

POSTINUMERO _____ POSTIT.PAIKKA _____

PUHELIN _____ FAX _____

SÄHKÖPOSTI _____

KUOROÄÄNI: sopraano alto tenori basso

olen kuoronjohtaja/varajohtaja

olen Musiikkiopisto Juvenalian oppilas

olen Suomen Kodály-seuran jäsen

olen SULASOL:n jäsen

KUORO/LAULUYHTYE _____

YHTEINEN ILLANVIETTO LAUANTAINA 11.9.

(balettiesitys Kansallisoopperassa, liput erikoishintaan)

OSALLISTUN EN OSALLISTU

Kurssimaksu 60 €/opiskelijat 30 €/järjestävien yhdistysten jäsenet 40 € Musiikkiopisto Juvenalian tilille OKO 572442-222111, viesti: Bo Aurehlin kuorokurssi, viimeistään 30.8.2004 mennessä. Ilmoittautuminen 18.8.2004 mennessä

Online <http://www.juvenalia-kuoro.org/>, faxilla 8946 1411 tai postitse osoitteella MUSIIKKIOPISTO JUVENALIA, Soittoniekankatu 1B, 02600 Espoo.

Mahdolliset tiedustelut Anne Lampela, Juvenalia, p. (09) 8946 1420,
anne.lampela@musiikkiopistojuvenalia.org.

Kodály-kurssi Unkarissa

Jokakesäinen jo perinteiseksi muodostunut Kodály-menetelmään perustuva musiikinopettajien kahden viikon mittainen Esztergomissa kesäkurssi

pidetään 19.-31.7.2004.

Kurssin sisällöstä saat parhaiten tietoa suoraan internetsivuilta www.kodaly.matav.hu ja ilmoittautuminen tapahtuu sähköpostiosoitteella megyetit@ax.hu tai megyetit@axelero.hu

Kurssia suositellaan jokaiselle musiikinopiskelijalle, musiikinopettajalle ja kuoronjohtajalle

Onnittelemme tri Géza Szilvayta -

Géza Szilvaysta Suomen musiikkikasvatusseuran uusi kunniajäsen

Suomen musiikkikasvatusseura FISME ry on valinnut professori Ellen Urhon ja professori Erkki Pohjolan lisäksi uuden kunniajäsenen, Itä-Helsingin Musiikkiopiston rehtorin, viulupedagogi, tri Géza Szilvayn, jolla on poikkeuksellisen merkittävät ansiot yhtenä keskeisenä musiikkikasvatuksen vaikutuspersoonana ja kansainvälisessä ISME:ssä merkittävää työtä tehneenä pedagogina. ISME 50 vuotta -tapahtuman yhteydessä julkistetun kunniajäsenyyden otti vastaan Géza Szilvayn ollessa esiintymismatkalla hänen vaimonsa Liselotte Szilvay.

(Utinen tiedotuslehestä FISMEN uutiset 2003 / 2)

ISME:n XXXVI kongressi

Teneriffalla 11.-16.7.2004

Suomen musiikkikasvatusseura toivoo, että mahdolliset osallistujat pitäisivät seuran ajan tasalla osallistumisesta, jotta heillä olisi mahdollisuus ottaa yhteyttä ja jakaa tietoa tapahtuman järjestämiseen liittyvissä asioissa. ISME:n sivuilla löytyy lisätietoa tapahtumasta.

ISME 2004 - XXVI CONFERENCE FOR MUSIC EDUCATION ISME
2004 TENERIFE CANARY ISLANDS SPAIN

more information : info@isme2004.com

XXVI World Conference ISME 2004
"SOUND WORLDS TO DISCOVER"

Welcome to Tenerife!

The XXVI ISME Conference will be held in Tenerife. It's an opportunity to experience and share different music, conferences, workshops, round table discussions, and enriching cultural exchange under a wonderful backdrop. We encourage you to get involved during the conference. Under the magnificent Canary skies we will offer you jazz sessions, folk festivals, carnival nights... We are certain that this event will be unforgettable. Your presence will help us create an environment where we can all experience, create, perform, teach and feel our Sound Worlds with colleagues from all over the world.

DISCOVER THE MAGIC THAT AWAITS YOU!!! SEE YOU IN TENERIFE IN 2004!

Maravillas Diaz Gomez, President of SEM-EE

Kodály-Seuran hallitus 2003-2004

Suomen Kodály-Seura ry:n vuosikokous pidettiin Unkarin Kulttuuri- ja tiedekeskuksessa 7.2.2004

Kokouksen alussa saivat osallistujat kuulla Musiikkiopisto Juvenalian 16-vuotiasta lahjasta sellistiä Pinja Lainetta, joka soitti Popperin Unkarilaisen rapsodian säestäjänään Robert Roozeman. Esityskappaleen ja esiintyjän oli valinnut Csaba Szilvay, joka oli tutustunut paikan akustiikkaan ja soitattanut kappaleen paikan päällä sitä ennen. Tämän nautittavan esityksen jälkeen oli juhlevaa aloittaa vuosikokous kunniapuheenjohtajamme Tuomas Haapasen toimiessa nuijan kahvassa vahvalla rutiinilla.

Vaikka kaksivuotiskausi ei vielä ollutkaan lopullaan, oli pieniä muunnoksia tehtävä hallituksen kokoonpanoon joidenkin henkilöiden työvaikeuksien johdosta. Hallituksen varsinaisiksi jäseniksi uusina tuli valituiksi Henrietta Grönn Vantaalta ja Jouko Törmälä Kouvolasta. Varajäseniksi hallitukseen valittiin Silja Mäkinen, Gunnar Dörögrip ja Kari Alapöllänen. Vuonna 2005 valitaan uusi hallitus ja seuran puheenjohtaja aina kahdeksi vuodeksi eteenpäin sääntöjen mukaisesti. Tiedekeskukselle kiitokset kokouspaikan käytöstä ja vieraanvaraisuudesta viinitarjoiluineen. Lisätietoja seuran toimihenkilöistä lehtemme kansisivulla.

---

nuotti 1 suuret, suuret suntakillat 1

nuotti 2 suuret, suuret 2

nuotti 3 suuret, suuret ...3

TAKAKANTEEN

Yliopistopainon mainos?

Lisäksi Helsinki 2004

ETUKANTEEN, kuten viimeksikin, mutta 1/2004

Etukannen sisäsivulle ns. hallitussivu (löytyy erillisenä ja korjattuna)